

ROSEKRUCIÁNSKÁ DEKLARACE LIDSKÝCH POVINNOSTÍ

PŘEDMLUVA

Jakmile si lidstvo uvědomilo potřebu žít v organizovaných společenstvích, vytvořilo různé formy vlády, aby tak zajistilo správu těchto společenství. Dnes se ukazuje, že zájmy a tužby jedinců — a obecně národů — nejlépe splňuje demokracie. Přestože demokracie není dokonalá a obsahuje mnoho slabých míst, jsou to demokratické společnosti, které nejlépe hájí lidská práva, tak jak jsou definována ve Všeobecné deklaraci.

Respekt k právům všech je samozřejmě základem každé demokracie. Každá demokracie, která ale nepodporuje respekt k odpovídajícím povinnostem, v sobě nese semeno úpadku a dává vzniknout diktatuře. Jak ukazují dějiny, dobré vládnutí spočívá v rovnováze mezi právy a povinnostmi každého jedince. Jakmile je tato rovnováha ztracena, ať na rovině občanů či těch, kdo jim vládnou, využije situace nejextrémnější totalitářství a strhne takový národ do chaosu a barbarství.

Na úsvitu 21. století zaznamenáváme, že v mnoha zemích, které se těší demokracii po dlouhou dobu, jsou práva občanů vyzdvihována na úkor jejich povinností, které na nich jakožto na lidských bytostech spočívají, a tak je rovnováha mezi právy a povinnostmi ne-li ztracena, pak tedy ohrožena. Znepokojeni tím, že by tato nerovnováha mohla v těchto zemích vzrůstat a vést k úpadku životních podmínek, předkládáme všem, kteří naše obavy sdílejí, následující Deklaraci lidských povinností.

DEKLARACE

- Článek 1: Je povinností každého jednotlivce bez výhrad dodržovat lidská práva, tak jak jsou definována ve Všeobecné deklaraci.
- Článek 2: Je povinností každého jednotlivce vážit si sebe sama a neznehodnocovat své tělo či svědomí chováním nebo praktikami, které ohrožují jeho důstojnost nebo integritu.
- Článek 3: Je povinností každého jednotlivce vážit si druhých bez ohledu na rasu, pohlaví, náboženství, sociální postavení, příslušnost ke společenství či bez ohledu na jakékoli další odlišující znaky.
- Článek 4: Je povinností každého jednotlivce dodržovat zákony země, v nichž žije, za předpokladu, že tyto zákony jsou založeny na úctě k legitimním právům jedinců.
- Článek 5: Je povinností každého jednotlivce respektovat náboženskou víru či politické přesvědčení druhých, pokud nepoškozují lidské bytosti nebo společnost.
- Článek 6: Je povinností každého jednotlivce být shovívavý v myšlenkách, slovech i činech, aby tak byl nositelem míru ve společnosti a příkladem druhým.
- Článek 7: Je povinností každého jednotlivce, který dosáhl plnoletosti a je v dobré kondici, aby pracoval, ať již pro zaopatření svých potřeb či potřeb své rodiny, aby byl užitečný společnosti, aby rozvíjel svoji osobnost nebo jen proto, aby neupadl do zahálčivosti.
- Článek 8: Je povinností každého jednotlivce zodpovědného za výchovu a vzdělání dítěte, aby mu vštěpoval odvahu, toleranci, nenásilí, šlechetnost a obecně dobré vlastnosti, které z dítěte učiní váženého a zodpovědného dospělého.
- Článek 9: Je povinností každého jednotlivce pomoci komukoli v nebezpečí, ať již přímým jednáním nebo zajištěním, aby mohla konat kvalifikovaná či oprávněná osoba.
- Článek 10: Je povinností každého jednotlivce považovat celé lidstvo za svoji rodinu a chovat se za všech okolností a kdekoli jako občan světa. To znamená založit své chování a filosofii na humanismu.
- Článek 11: Je povinností každého jednotlivce respektovat majetek druhých, ať již soukromý či veřejný, individuální či kolektivní.
- Článek 12: Je povinností každého jednotlivce vážit si lidského života a považovat jej za nejzávažnější dobro, které na světě existuje.
- Článek 13: Je povinností každého jednotlivce mít úctu k přírodě a chránit ji, aby z ní současně i budoucí generace měly užitek na všech úrovních, a považovat přírodu za všeobecné dědictví.
- Článek 14: Je povinností každého jednotlivce mít úctu ke zvířatům a pohlížet na ně jako na bytosti, které jsou nejen živé, ale jsou také vědomé a citlivé.

ZÁVĚR

Budou-li všichni lidé dbát těchto základních povinností, zbudě již jen málo práv, jichž by bylo třeba se domáhat, protože všichni budou mít užitek z úcty druhých k nim a budou moci šťastně žít ve společnosti. Proto se nesmí žádná demokracie omezovat na prohlášení o „stavu práva“, jinak nemůže být zachována rovnováha zmíněná v předmluvě. Je proto naprosto nezbytné zasazovat se o „stav povinností“, aby každý občan vyjadřoval svým chováním to, co je v člověku nejlepšího. Pouze civilizace spočívající na těchto dvou pilířích může skutečně nabýt statusu humanity.